

ДІЛО

Виходить щодня рано
крім понеділків.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 16, П. пав.
Кенто почт. мажк. 26.726.
Адреса тел.: „Діло—Львів“.
Число телефону 261.
Рукописів
редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно 3.60 К.
чвертьрічно 10— „
піврічно 20— „
цілорічно 40— „
у Львові (без доставки):
місячно 3— К.
чвертьрічно 9— „
піврічно 18— „
цілорічно 36— „
в Німеччині:
піврічно 20— М.
цілорічно 40— „
За зміну адреси
платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Стрічка петитова, двохшля-
това 40, в надісланих 60, в
оповістях 80 с, в редакційній
часті 1 К. Повідомлення про
визначення заручки 1 К.
Некрологія стрічка 1 К.
Сталий оголошення за окремою
умовою.
Одні примірники контору
у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Видає: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Участь Архикн. Вільгельма в привітанні Митр. Шептицького у Львові.

Львів, 8. вересня 1917.

Завтра, в неділю, в год. 1.45 по пол., приїздить в Відня до Львова Його Високість Архикнязь Вільгельм, щоби в імені Царя Карла I. повитати в понеділок, 10. с. м., Митрополита Шептицького при його вїзді до Львова.

Архикнязя привітає завтра на дворці українська депутація. В понеділок перший привітає Митрополита на дворці Архикнязь.

В понеділок вечером в 7 год. відбудеть ся в митрополичій палаті загальне привітє для української інтелігенції, на яким Митрополит представить Архикнязеві українську громаду.

Львів, 8. вересня 1917

По тривалій несприятливості вертає Митрополит Галицький і Архiepіскоп Львівський Андрій гр. Шептицький на свій престол. Вертає з заслання, на яке засудило Його царське правительство, закинувши Львів, в тій думці, що сям накладає свою важку руку на Голову греко-католицької церкви, на місце якої хотіло засадити православіє, й одного з провідників австрійської України, яку воно хотіло прилучити до Росії, щоби могли так само тут, як в закордонній Україні, викорінювати українську народність в імя цієї „єдиної нероздільної Росії“. Вивезений як в'язень, вертає з тріумфом, — бо була та сила, яка ув'язненем Його хотіла замаскувати акт ворожого гр.-кат. церкви й українській народності, а П указом приніс не тільки Йому визволенє й уможливив поворот на Його митрополичий престол, але приніс Україні змогу будувати своє власне державне житє.

Таким поворотом Митрополит може бути сиравий вдоволений, — такий поворот може стати винагородою за всі фізичні й моральні страждання тривалого заслання.

Бо вийшов Він на волю не з ласки царизму, якого був Він в'язнем, але наслідком упадку царизму; бачив своїми очима, як поневолена царизмом Україна пробудила ся до нового, вільного життя; найбільші сини визволеної з вікових кайдан царизму України витали Його як визначного українського громадянина, маніфестуючи тим українську національну єдність без огляду на державну приналежність і на віроісповідні різниці. Се — по тім боє.

А по сім боє! — від хвилі заслання Митрополита почала творити ся кругом Його особа легенда як про мученика за

гр.-кат. віру і українську національну справу. Кожда вістка про Нього, а там більше від Нього будила загальне заінтересованє. Фонд, який має цілий український нарід зложити на своїх воєнних сиріт, названо в Його честь Його іменем. На Його поворот приготовляли ся вже тоді, коли сам поворот був не певним фактом, а тільки ще далекою надією, щоби Його гідно зустріти.

На зустріч Йому вихали за границі держави парламентарні представники і провідники народу, щоби тільки як найшвидше повитати Його з свободою і поворотом на престол.

Коли ж у своїм повороті вступив Він у столицю держави, то не тільки Українці м. Відня святячим привітанєм Його дали вислів пошани і признаню, яке має для Нього австрійська Україна, але рівночасно сам Монарх удостоїв Його високим відзначенєм за вірність, збережену Церкви, Цареві й Державі.

Тепер приїдуть Він до Львова, на свій престол. Тут же Його не тільки величава привітна маніфестація, зготовлена заходами заложеного в сій цілі Комітету, але також нове Найвище привітє: при вїзді в Його митрополичу столицю має Його повитати іменем Монарха член Династії Архикнязь Вільгельм.

Очевидно, що Найвище признанє для Митрополита Шептицького в рівночасно признанєм для українського народу Габсбурської монархії, заповідю його ліпшої будучности під скиптром Карла I.

Нехай-же сей тріумф, з яким вертає на свій престол Митрополит Галицький і Архiepіскоп Львівський Андрій гр. Шептицький, стане тріумфом для української національної справи! Нехай Церква, яка отсе віданкує свого Голову, ростучи під Його проводом в силу і значінє, обертає

ту силу і значінє для зросту нашої політичної сили в сій державі, для визволенє сеї часті української землі від теперішнього чужинського панованя, яке гровить також самій гр.-кат. церкви, для осягненя політичної самостійности, яку повинен мати кождий нарід Габсбурської монархії.

Бо коли особа Митрополита-в'язня почала була ставати легендарною, а поворот Митрополита зустріваче таке привітє, то основним тоном сих почуванє в радість, що до ряду наших провідників прибуває Той, кого царське правительство насильно розлучило було з Його митрополичим престолом і Його народом.

Конференції австрійських і угорських міністрів у Відні.

ВІДЕНЬ (Ткб.) 6. вересня. Нині відбула ся в міністерстві заграничних справ спільна рада міністерська під проводом спільного міністра скарбу Буріяна, який заступав міністра заграничних справ. Народа відносил ся до господарських справ і трвала від години 10. рано до години пів до другої по полудні.

БУДАПЕШТ (Ткб.) „Magyar Tudositó“ доносить з Відня: Спільна міністерська конференція, яка відбула ся нині (6. вересня — Ред.) під проводом спільного міністра скарбу графа Буріяна і при співучасті міністра війни, австрійського предвдателя міністрів та обсторонних міністрів скарбу, торгівлі й рільництва займала ся справами валюти.

Конференція в справі виживлення.

ВІДЕНЬ (Ткб.) 6. вересня. Конференція яка відбула ся в будинку долішно австрійського союзу в справі виживлення, мала за ціль, як то зазначив президент міністрів, дати правительству можливість пізнати погляди консументів на користи й некористи теперішньої системи організації виживлення населеня.

Більшість учасників анкети була тої думки, що тільки загосподарованє державою може забезпечити справедливий поділ середників поживи, які є до розпорядности. Державну господарку поручаєть ся тільки що до тих родів, які не підлягають легко зіпсутю. Вказувано на те, що браки державної господарки полягають головню на тім, що запізно приступлено в богатьох направах до примусової системи і не перепроваджено з достаточною енергією. В звязи з тим було домаганє переміни харчового уряду на міністерство виживлення. Більшу часть дискусії виповнило обговоренє нерівномірности існуючої на точці заосмотреня в середниках поживи головню зорганізованих і незорганізованих консументів, а в другій стороні нерівности, спричинюваної місцевими відносинами, що викликає в широких кругах населеня нездоволенє. Опісля приступлено до подрібної дискусії і обговорювано господарку поодинокими артикулами а особливо бульбою.

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на монумент-портрет приймає Красний Союз Кредитовий у Львові, — число книжочок щадничої 4.000.

Жертуйте на Волинські школи!

Довершене порозуміння в польській справі.

Голоси німецької преси.

Львів, 8 вересня 1917.

Бюро Вольфа доносить урядово:

Конференція між німецьким канцлером і гр. Черніном під час останнього походу австро-угорського міністра в Берліні відносили ся також до дальшої будови польської державности по думці прокламції з 5. листопада 1916.

„Між обома державними мужами досягнуто повне порозуміння що-до точок, про які ходило. Тому треба дождити, що вже в недалеких днях наступить оголошене обома монархами в справі польського устрою заяси, повної ваги.“

Ся вістка приходить досить несподівано після всього того, що писало ся недавно тому про польську справу в німецькій, особливо проти-канцлерській пресі.

Так „Vossische Zeitung“ віраджує правительству, щоб воно рішило ся на дальшу будову польської державности. В цій справі—на думку згаданого органу—ходить про участь Поляків у війні. Се певне, що державна Рада мимо своєї активістичної програми не була-би в силі взяти на себе рішення про вислання легіону на фронт, бо не почувала за собою полерты суспільности. Коли-би проте приступлено до утворення польського правительства, то се являлось-би в чак Поляків безперечним успіхом противників активного виступу Польщі.

„Deutsche Zeitung“ пише:

„Здогади що-до незалежного польського Королівства не здійснили ся від ніяким оглядом. З того витягнула конвенція начальна команда армії в порозумінню з правительством, а німецький наряд дождає, що та робота не буде зроблена тільки через половину. Ледви чи є ще друга яка справа, котру би так однодушно осуджували в Німеччині: польська прокламція була за наглагою та могла спричинити погубні наслідки для цілого ведення війни і для найважливіших часів. На щастє сильна рука хопила ту справу.“

Невідомі події в польських легіоні.

Львів 8. вересня 1917.

Не можна писати. — Доразові суди. — Розв'язано полку і збірної станиці. — Пеграв.

Польська преса доносить нині про якісь таємничі події в польських легіоні, які лучили ся там в останніх днях, а про які й „годі писати“. Ті події — як доносить краківський „Kurier Codzienny“ — мали „заворухити до глибини польською публікою в Перемишлі“ і викликали інтервенцію польського кола сеймового, іменем якого прибули до Перемишля носли: Лаварський і Морачеський, щоб перевести в легіонову команду важкі варади. Всі ті доносення і події сповиті такою таємничістю, що не беремо ся з них здирати заслони. З часом вони стануть публічною тайною. Зарєструємо тільки відомі факти, про які зв'язують самі польські дневники.

А саме наслідком згаданих подій завела команда польського легіону доразові суди у всіх відділах легіону.

Четвертий полк піхоти легіону розв'язано. Легіонери того полку як австрійські горожани будуть піддані переглядові і перейдуть до армії.

Збірну станицю польського легіону у Львові розв'язано. Придїлені до служби в тій станиці легіонери вивіджають до Перемишля.

На основі приказу польського легіону на будуче замість назви „Команда польського легіону“ має бути уживана назва „Команда польського помічного корпусу“.

„Схо przemuślenie“, присвячуючи останнім подїям в польських легіоні вступну статтю, пише в ній:

„Вірно, що єдасть ся вилковим чинником успокійти розхвилюване в легіоні і в цілїм народі і недопустити до звічечя великої мисли великодушного Монарха С. п. піс. Франка Йосифа I.“

„Одною думкою переняті ми всі Поляки, себ то зреалізованем обіцяних актом 5. листопада уступок, за які стократно вже ціла Польща кровю і майном заплатила. Коли ходять о десь ще плачєне того довгу, то хочемо знати за що маємо платити, бо прєдї за паперові обіцянки і фїкції не будемо стягати ся в послїднього. В тїм згїдний польський наряд в польським легіоном“.

Послїдні фрази звучать немов погрози.

Чим і кому — про се можна догадати ся із змісту згаданої статі. Чи зв'язуть ся панове Поляки їх виконати, про те можна сумнівати ся.

Григоріянський календар в станіславівській єпархії.

Станіславів, 4. вересня 1917.

Як звісно, в лютім 1916 р. станіславівський єпископ д-р Хомишин впровадив на свою руку григоріянський календар в станіславівській єпархії без порозуміння з прочими галицькими гр. кат. єрдинарятами. Ся календарська реформа, супроти котрої наша суспільність заняла негативне становище, не приняла ся, а в додатку небавом російські війська заняли цілу станіславівську єпархію і тоді силою обставин вернув всюди давній юліянський календар. Митрополит гр. Шептицький сейчас по відісканю свободи звіс урядово силою своєї митрополічної влади календарську реформу в станіславівській єпархії і приказав се оголосити вірним. Так не тільки фактично, але й фєрально став обов'язувати старий календар. Тепер єп. Хомишин, що перед наїздом вигнав і перебував зразу у Відні, а єпісїя у василянським монастирі в Лаврові коло Старого Самбора, вернувши в початком серпня с. р. до Станіслава, звіс від себе заряджене митроп. Шептицького і звів на ново григоріянський календар. Сам відсвяткував святочно в катедрі свято Успенія Прєсв. Бєгородиці після латинського календаря в дни 15 серпня с. р., натомість в дни 28 серпня с. р., коли до катедральної церкви зішли ся тисячі вірних в цілого повіта, наказав всім священникам празити співану Службу Божу і сповідати вірних. Тільки один його поплечник є. Сатурський відправив тїху Службу Божу як в звичайні дні і тисячі вірних ройшли ся без сповіді, не почувши ні проповіді, ні церковного співу.

По селах священники на свою руку оперли ся тепер реформі, покликуючи ся на урядове заряджене митроп. Шептицького, і свято Успенія відсвяткували після старого календаря. Вийшло таке, що сам єпископ Хомишин свїдомо підкопує повагу свого митрополита, публічно нехтує його зарядженя і вводить замішанє в Йєрковій справі, голосячи всюди, що митрополит Шептицький не має над ним ніякої влади та не сміє і не може змішати його заряджень в календарській справі.

Загал греко-католического духовенства в станіславівській єпархії, що бачить собі збави, а знає безшлядність свого єпископа, вижидас тепер нового рішення митроп. Шептицького.

Не кидайте на поталу!

Пишуть нам:

Не веселе житє наших весінних виселєнцїв, а вже сумний та гіркий їх побут в бараках. Та тут треба се житє розділити на два роди: житє в таборах незалежних і галицьких. У перших, хоч подальше від рїдних сторїн, єпїка покликаних наших чинників виявляєть розмір виселєнцїв. За те єпїка єпї, можна сказати, не проявляєть зовсім над тїми нещасливими нашими виселєнцями, котрим довелось поїхати у табори в західній Галичині. Чи покликани наші чинники не вважають себе компетентними вмішувати ся тут, чи є на сїй території безсилні?

В Галичї і дрягих таборах в західних провінцїях Австрїї поставлено наших людей у зрядах та пєдбанє о меральну єпїку над виселєнцями, заводячи школи та врядуєючи наших священників. Ізучи в Галичині, кодибуємо зараз табор виселєнцїв в Освенїмі. Тут врявал переважно бували повертаючі заробітниками з Прусї Дамї, а змогли з них вже вдалось повернути домі, але є тут також багато стало поміщеніх наших людей. В „Дїло“ стрїчєлось тригядки про сї бараки, та і приватні покликки, щоб звернути увагу покликаних чинників, та бєдає похобати є придїленє тут нашого священника. Все те остало без усяїху.

Читали ми звіти в діяльности наших єрґанїзацій в бараках, довгі звіти в відвідних бараківних таборах, та заходи для колїнєнєя лєлі виселєнцїв, але про якусь єпїку в галицьких таборах, з'єкрема в Освенїмі, нічого! Скупї відомости про житє наших виселєнцїв в освенїмських бараках не вказують волїсї на те, щоб так бєжурно можна в сєй бїк маїнути рукою. Мають покликани до сього дїла наповне забули про сєй табор, а ревал часто аж до не-

ресадї пєатирї колїнєнєя свої овечки на чужу лєску. Похвальна се рїч, що в західних кряях занялись ми своїми людьми, але небезпєка дєнаціоналїзацїї мабуть бїльша тут. А тут робота в сїм напрямї в запалєм ведеть ся.

Робота єя тим успїсїйше їде, що нїкто її не перепїняє. Коскюлок все повний наших людей, захоронка і „szkółka dla biednych sierotek z wschodniej Galicyi“ переповненї, єдасть ся в переважній частї нашими сирїтками — а що з них виростє?

Вже і польські часєписї закидають нашим комїтетом опїки бєздїяльність, але їм мабуть не те на думцї, чого нам треба, а просто, щоб поїхати в мас.

У пропаятній книжї з житя виселєнцїв в бараках про табор в Освенїмі будє мабуть лиш наголовок і знак питаєя.

Звичайному чоловікови нема змоги вгїднєти в тайні бараки. Тут може щєнебуть єдїлати хїба якусь єсоба в повагою в мєбєльського мандату, або який дєлегат Єпископа. Лиш не вибїрайте ся панове тільки для вїзєти в управї і поверховного оглянєя справї. Сми нічого не вїдєте, а хочби і найобширїйший звїт із сїх відвідєн, бєз путнього дїла, не врятує тих, які поїхали в янїчарню.

Один з судїв-Поляків.

Дня 10. липня с. р. вїсє пос. Бачинський інтерпєляцїю про одного з судїв Поляків, про виконуванє ним справєдливостї і про те, як єупроти нєго виконано справєдливостї.

В інтерпєляцїї говорить ся між иншим: Дня 1. вересня 1916 сїдїв в Трєставрацї Герїга в Єяної один укравїнський священник в товариствї своїх жїнок і ще одної жєнщини, з якими розмовляв по укравїнськи. Кїлька кроків від них сїдїв радник висшого суду кравєско при тамешнім окружїї судї Бржозовський і почав бєзніякого вприводу співати пісню, їмовїрно ним самим зложєну, якої слова звучали: „Rusini świnie, Ukraińcy to sama cholera“.

На доносєне згаданого священника потягнуло Бржозовського до дисциплїнарної вїповідальности, а висїд дисциплїнарного поступованя був такий, що дисциплїнарний сенат львівського висшого суду кравєско в списанї поведєню Бржозовського доглянув ся тільки врястєпку проти порядку і засудив його на кару упїмєнєя. Дисциплїнарний сенат найвисшого судового Трибуналу вїдїкнув вїдїклик, висєсенї надирєкураторєго. Якї небуць є мотиви тих рїшенєв, то вони не встоять ся перед єбєктивною критикою людського рєзуму. Бєз єкє, що є судїя, який переважну частє людськостї своєго урєдєвого округа тільки з вприводу її національної врякєдлєжностї вважає свїяким і голєтєю і тому свїям вєрєканєню давє влїчєнє висїлє, втраїти раз на все право рїшати в тїм судї про сїрави тєї людськостї, хоч би вєдїнєкї сторїн, не знаючи того настрою, не робити ніякого ужитку в вряслєгуючєго права ухилєня з §. 19. юрїсдикцїйної норми згїлядно з §. 72. карного врясєсу.

Тому викликєсє воно дуже врягїтаючє вряжїє, коли навіть найвисшїй Трибунал сєй жїкий в главу фєрму врябраний вїбух нязької національної ненавистї у судї називєє тільки нарушенєя врярдку.

З єгїляду на такі обставини є дуже врядєдєдєбїйний єдогад, що павєдєні висше рїшенєя судєвї, якї вїдєступують від законних вряспїєв, єдають ся поїмїти тільки національним урєдженєм.

Підписанї інтерпєлянтї, покликуючи єя на тї факти, занятують мїністра справєдливостї: чи йому вїдомий єписанїй сїучай, чи мїністер сїхїлий врярїдїти, що треба, щоб радник висшого Суду кравєско Бржозовський не вряцїював в таких судєвних вїдїдїлах, дє мабує рїшати про сїрні вряспїєв єтокїх врятї сєбє укравїнським і польським сторїн, чи мїністер сїчє зрярїдїти, що треба, щоб тї судїї, яких голєдєсамї ухвалєно рїшенєя дисциплїнарне в справї Бржозовського, були негїтєвнї до вїдїчєлєностї з вприводу службєвої вряспїєвї в §. 46 уст. 2 цїє. ватєнту в 3. маї 1853 р., чи мїністер дє має врярїдїти як вряскєржє, щоб дисциплїнарї сєкати львівського висшого Суду кравєско не були вложєні в єяних Поляків та щєбї в найбїльшїй будучєностї чїсло укравїнськїх радникїв двора при Найвисшїм Трибуналї, якє з послїднім чїслєм вїдїшло до 2, будє вїдєдєбно збїльшенє.

ВСІ ШКІЛЬНІ КНИЖКИ до народних і середніх шкіл

має на
окладі

Книгарня

— Наук. Тов. ім. Шевченка
у Львові, Ринок ч. 10.

НОВИНКИ.

Львів, 8 вересня 1917.

— **Посвідки про переведені реквізиції.** Як раз тепер переводять ся по цілій східній Галичині дуже строгі реквізиції збіжжя, паші і п. припасів пожитков для людей і для худоби. Цивільному населенню оставляють „мінімум“ а то і вище „мінімум“ на засів і на проживане їх і худоби. Однак дотичне цивільне населення, у якого переведено вже реквізицію повинно одержати того рода посвідки, що: а) по переведеній дня того а того реквізиції у того а того забрано всі засоби крім припасів конче потрібних на прожиток і на засів, або що: б) по переведеній дня того а того реквізиції виказало ся, що той а той крім припасів потрібних на засів і прожиток не має ніякого злишнього збіжжя, паші ані ніяких інших припасів пожитков. Коли господар чи газдиня не мати ме такої посвідки в руках, то за якийсь час (н. пр. за 2 місяці) прийде друга реквізиція, опісля третя і т. д. Пояснене,

що військові власті другий раз не муь реквізувати не стійне. Ще, коли та сама команда остає довше, то вона ознайомена із обставинами поступак доволі зглядно. Але при змінах і пересуваннях ново прибувші бувають безглядні! Тому вище наведені посвідки являють ся в таких випадках єдиною дошкою рятунку.

— **Пам'ятуване Адлера.** Як відомо, оборонець Фридриха Адлера вніс проти вироку жалобу неважності, яку між иншим мотивував тим, що вирок в справі Адлера був виданий виімковим судом, в місце якого повинні були судити судії присяжні. Урядоване того виімкового суду опирало ся на постанову § 14, якого примінене було порушенням конституційних законів і тому на думку оборонця опосередний вирок був неважний. Найвищий Трибунал відкинув згадану жалобу неважності і вирок став правосильний. Цісар дарував засудженому кару смерті і Найвищий Трибунал присудив його на 18 літ тяжкої в'язниці.

— **Новий канал в Росії.** До Укр. Бюра доносять в Петроград: В Росії працюють тепер безнастанно над викінченем візничого каналу, якого будову почате ще за володіння Катерини II. Той канал має лучити Каму, найважнішу ріку, яка вливаєть ся до Волги, через Дніну і Вишегду в Білий Морє. Тому, що користуване ся пристаню в Архангельську тепер для російських властей трудне, були вони приневолені вярнути до давнього проекту варіант Катерини II. На початок робіт правительсто вже видатило 300.000 рублів.

— **В справі відбудови відбитих областей сідної Галичини** відбула ся на днях у Відні конференція під проводом міністра Гефера при співучасті відпоручників всіх міністерств, на чальорі команди армії і галицького намісника. Рішено, що в всіх відбитих повітах та в всіх інших на задах армії, в яких загосподароване переводить у. к. намісництво, підлягає збірка і розпоряджуванє всіма виробами краївої і продукції політичним властям. В справах державної помочи для згаданих областей зажадав делегат намісництва гр. Лемезан: 1) визначеня значайшої квоти грошевої для відбудови, 2) придллу і достави муки та інших засобів неживи, 3) дозеденя до ладу областей, на яких відбували ся бої, 4) достави засівів і робучих сил, 5) достави знарядів рілничих, 6) дозволу на вворот всіх виселенців, 7) зачетів на управу рілн поруч грошевих відмог. Деякі з тих домагань конференція принала.

— **Служба чужим, тільки не своїм!** Писуть нам: З кімче минулого місяця помер в Яворові д-р Мариносський, адвокат, заступник бурмистра, член пельського комітету галицького і один з визначайших польських прейвіанованьних діячів, яких так добре знає наше населенє. Похорон помершого пельського діяча відбув ся коштом міста. Та се ще не найгірше лихо. Важніше те, що на день похорону, себто дня 28. серпня с. р. припав в Наконеччій і в горішній церкві в Яворові відступ. Оба священики тих церков відслужили богослуження рано і по звичаю найкорше так, що в годині 9 (на годи-ну) богослуженє було скінчене, а ширд, який прийшов пізніше на відступ, мусів розійти ся. Воліла, здасть ся, оба згадані священики бо-служити польському патріотам, як своянати свій обовязок супроти свого народу. Міщани і передміщани тою подією згіршеці і обурені.

ВІДОМЛЕНЄ Ц. І. К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ з 8. вересня.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Гора Монте Габріеле оставала під огнем тяжкої артилерії. Нічний наступ піхоти Італії дів відперто. Біля Бессека в південній Тироли заволоділи наші війська неприятельською точкою опертя наступом; взято полонених і машиннові карабіни.

На східнім фронті ніяких особливих подій.

ВІДОМЛЕНЄ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ з 8 вересня.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група військ баварського наступника престоло Рупрехта: Сильна мрак обмежала боеву діяльність в північній часті фландрійського фронту. Від ліса Нейшюліст до каналу Comines Уртра огонь зрбстав часами до великої сили. Англіїці більше равів пускали ся на звідні; скрізь їх відперто.

Група військ німецького наступника престоло: Артилерійська боротьба перед Верденом вела ся вчера далі. На східнім березі Мози доходила вона частійше до барабанного огню. Перед самою нічю наступив французський атак між Samogneux і дорогою Beaumont-Vacherauville. Завдяки витривалости й силі нашої піхоти в оборонному огневій артилерій неприятель не мав успіху. Його атаків ряди, за яких йшли сильні резерви, відперто; де він вдер ся, там його виперто.

Кілька французських компаній знищено і взагалі втрали неприятеля важкі. Вночі артилерійський огонь не спинав ся і зріс рано знов до барабанного огню. Від 6 год. рано ідуть нові піхотні бої.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт кн. Леопольда баварського: Між Морєм Балтійським і Дніною наша кіннота зустріла ся на захід від Венден, біля Бендіні, Нітав і Най Гайденгоф з неприятелем, який в тій лінії окопують ся. Висунені наперед російські відділи в багатьох місцях відперто в боротьбі. Над Дніною неприятель аж на захід від Кокенгузен опорознив свої становища. Число гармат, добутих на бояхвиці коло Риги зросло до 316.

Фронт архк. Йосифа: Між Прутєм і Молдавою та над шляхом до Гінеш і над Ойтош ожидала боева діяльність.

Фронт македонський: На захід від озера Преспи відперли турецькі війська російські наступи проти взятих недавно ставовим.

ОПОВІСТКИ.

Неділя, 9. вересня 1917.

Нині: греко-кат: 14 Н. на С. В. — римо-кат: 18 Н. на 8.

Вавтра: греко-кат: Мойсей і Агг. — римо-кат: Михаїл.

Повавтра: греко-кат: Успен. га. Іс. К. — римо-кат: Янкі і Прота.

Старшина Кружна У. П. Т. ім. Ганни Барінон пошукує учительки до інституту ім. св. Ольги на шкільний рік 1917/18. Обовязки: поміч в науці і педагогічний нагляд над дітьми. Титулом реверуаршій дістав учителька ціле удержанє (херч, мешканє, світло, услуга) і влатно після умови. Зголошувати ся устно або письменно у м. М. Ліщинської в канцелярії шкіль У. П. Т. Мохнальського ч. 12 між год. 8 а 12.

До наших Союзних Співан. Взиваємо всі європейські спільні кончею подбати про те, щоб готівка у людей без проценту не марнувала ся; треба стягати до себе склади, виплачувати вклади в рамках мораторії (на 100 К на одну книжачку на один місяць) зглядно після спроможности, стягати уділені позички покриваючи в першій мірі влітотки, які тепер передаються ся в часі нять і піз року. Столу процентову від вкладок треба зарав обміняти лише чотири процент в зайву готівку відсилати до своєї спількової централі, до Красного Союзу за кредитового у Львові (ринок ч. 10). — За Красний Союз ревізійний Омелія Саввич. 75-В. 15-70

З Сокола Батька. Взиваєть ся всіх членів Сокола Батька, Сокола II, Сокола III і з Клеварова, які посідають однострєй, щоб взяли участь в поході для врявання Експ. Митрополита Андрея гр. Шейнського і явили ся в понеділок 10. вересня точно о год. 12 в полудне

на подвірю домівки Сокола III, вул. Горького 95. — Управа „СБ“.

Вплив до української приватної гімназії в Городенці відбувають ся в днях від 1-5 вересня, однак приймаєть ся ще учеників цілий вересень. Початок шкільного року 6. вересня. Шкільна оплата 150 кор. річно, аписове 10 корон. Приймаєть ся учеників(ниць) від 4- VIII класів.

До народного учительства. Незнані обставини, серед яких допадець ся нам в недалекій будуччині працювати, заставляють нас перечислити наші сили та поробити деякі кончею потрібні заходи згідно в вислідом конференції, яку представники українського народного учительства, пробуваючого тепер у Відні, відбули з Президією Української Парламентарної Репрезентації дня 2. серпня 1917. В тій цілі просимо і звиваємо всіх Вп. товаришів і товаришок дати нам в найближшій часі відповідь на низше названі точки: 1) Ім'я і назвище; 2) Телерійська точна адреса; 3) Службовий характер і скількість літ служби; 4) Студії; 5) Телерійська посада та рід школи, при якій працює; 6) Посада і школи перед війною. Завва сей відносить ся також до тих, що тепер не працюють при ніякій школі, як рівнож і до тих, що служать при військ. Зокрема просимо подати нам деякі дані про тих, що перебувають в полоні. Просимо рівнож о поданє своєї адреси тих Вп. товаришів і Товаришів, які в роках 1914, 1915, 1916 і 1917 зложили іспит зрілості, а посади не мають. Мусмо пересвідчене, що в найкоротшій часі одержимо відповіді. Всі письма вросимо уклінно слати на адресу: Komitee für ukrain. Volksschullehrer aus Galizien und der Bukowina Wien VIII, Strozzigasse 32/12. — За Учителський Комітет: Андрій Навчук, Антін Грачківський, Іван Крайник. 3-3

Реактивованє ц. н. української гімназії в Станиславіві в шк. році 1917/18. З причини кончею адаптації і належного зідчення шкільного будинку шкільний рік і правильна наука в ц. н. українській гімназії в Станиславіві зачнет ся що-ино в жовтні. Буде також отворена поителювача класа для тих учеників, ще покинули 3-ту класу народних шкіл. Точний річний отвореня шкільного року подасть ся пізніше. Поки що визнаєть ся тих учеників, котрі мають намір вписати ся до станиславівської гімназії, щоб для забезпеченя собі місця в гімназії вже тепер безпородочно зголошували ся письменно (херспанденційними картками) в поданєм, до кетрої класи зголошують ся і де й коли покинули безпосередне шкільну класу. Зголошенє можна надсилати або престо до Дирекції а к. гімназії в українською мовою викладовою в Станиславіві або на руки директора д-ра Н. Сабата у Відні, VIII, Piaristengasse 54/14. Ті ученики, що з кімче шкільного року 1915/16 були призначені до поправчого іспиту з одного предмету або доповнюющего з кількох предметів, о скільки тих іспитів не зложили деннею протогом шкільного року 1916/17, можуть до них зголошувати ся вже тепер в Дирекції української гімназії в Станиславіві. Приватні іспити, зглядно вступні до висшої класи відбудуть ся безпосередне перед отворенєм нового шкільного року. — Др- Н. Сабат. 2-2

Подавайте стару адресу!

Майже щеденно містимо отєм пресьбу у „Ділі“, а прате коли хто з Ва. Передплатників змінає місце побуту, то значайне не подас попередній адрес. Передплатні Предплатники з польских почт (Фальдпост-іє) майже ніколи не дають при зміні адреси повлідного фальдпосту. А ми при найліпшій авії не можемо доти привести зміни, доки не маємо докладної попередної адреси. У нас „картотекна“ є уложена після почт, а не назавч переплатників. Щоб уминити нарікань пресьмо при зміні на НОВУ, подавати і попередню (стару адресу).

або

звлучити власну і написати різночасно нову адресу.

В перяноці з нами все пресьму подавати чие і во, яке є видруковане на епавці.

Адміністрація „ДІЛА“

НАДІСЛАНЕ.

Секція хор'б уха, носа, горла
Д-р Й. РАЙНГОЛЬД
 вернув 171 3-9
 і ординує при вул. Свєстуській ч. 29. від 2-4.

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Янін Яворський в Котузова п. Підгайні лежить тяжко хороб в львівській шпиталі і врятує, хтоб знав що про його трох синів: Никола, Алексєя і Йосифа, повідомят А. Черкєвєну Львів, Зіморєвича ч. 22.

Хто знає би тепєрїшню адресу мого сина Стефана Паєвєчєна в Богатковєць пов. Підгайні, апишєт ласкаєво мене повідомятє. Анна Пасєчєна Nödersdorf N-o 25. Post Pötreledorf Bez. Horn. 205 2-2

Оголошення.

ПОЧЕНЄ НІГ
 руська пєсно спецїальнїй пудєр „Савє“, пакєт на 1-20 К. На провінцїю висїлаєт тїльки за поєреднїм надїсланєм наявностї 1 40 с. на порто. — Одиноєкє вєстувєство
S. FEDER, — Львів, Сикотуська ч. 7.
 70 28-30

Льоси на рати продаємо в правєм гри по аложєню першої рати. На льосє удїєвно пожитєк платєних в мїсячєних ратах. Поручаємо нашє фїрму до всїх транєацїє в справах баччєних. Новї льосє Авєстр. Черв. Хрєста продаємо на рата по 8 кор. на 5 льосїє разєм.
БАНКОВИЙ ДИМ ШИЦ І ХАЄС
 у Львовї, пл. Марїєська 7. VIII 19-7

П. Ученики вклядуть приємїєнє при старшїй інтєлєктнїй родїєй в вїкєтєм або бєс. Скарбїєвська ч. 5. II п. Цєхїй фрєнтковїй. 205 1-3

Спецїалїст хор'б вєнерїчєних і скїрнїх
Д-р ФРІШ Вєлєва ч. 11. 165 1-3

До бухгалтерїї і нїмєцкїй перєлєсєкї приємє зарєм помїчєнєкє (цїю) Кєлєгарїя Науковєго Товєрєствє Ім. Шєвєчєнка у Львовї, Рєвєк 10. Платїєя пїєсля умовї. 209 1-3

Окуліста **Д-р Освальд Цїон**
 повернує.
 Мєшкєє вул. Крашєвєського ч. 5. XVI.

Пєрєхїя не вкєнєнє, при гостїнцї, 26 м. доброго поля, 600 дуп, не вкєнєнєнє краєцї а обєлєкє, 2 км до стєцї, до зємїєнї. Зглєшєнє приємє до мїєсєчє верєснє: Урєд пєрєхїєлєнїє Молодїєчє, п. Борєтєнєкє кад Дїєїстрєм. 210 1-3

Сторєж вєтрїбнїє до Українєскєго Акадємїєчєго Дєку — грамєтнїєкє, в слєосєрєствєм. Довїєдєлєтє сє: Чєрнєцкєго 26, канцєлєрїє друкєрїє. 212 1-3

Бєрєно і адвокєтєскє шєфє оєкєлєно до сєрєдєжє. — Вїдомїєтє: Львів, Корєлєвї Ядєнєкє ч. 35. I. пєрєврєх, дєрїє ч. 5. 190 3-3

Загальнї Збори

Тєх. гєспєдєрєчєно-кредїтєвєго „НАРОДНІЙ ДІМ“

стєвєрїшєнєя вєрєстр. з обмєжєноєю поручєю в ДєБРЄМІЛІ
 вїдбудуть сє для 24. верєснєя 1917 р. в лєкєлє стєвєрїшєнєя о год. 11 пєрєд полуднєм із слїдєуючїм днєвнїм порядєком:
 1. Звїєт Дїрєкцїє з дїєлєнєнєя за рр. 1914, 1915 і 1916.
 2. Звїєт Рєвїзїєнїй Кємїсїє Рєдї надзїрєуючєй.
 3. Вїбїр 3 члєнїєв Дїрєкцїє і 3 зєстєпнїкїє тїхжє.
 4. Вїбїр 7 члєнїєв Рєдї надзїрєуючєй.
 5. Вїбїр Рєвїзїєнїй Кємїсїє.
 6. Вїєсєнєя члєнїєв.
 Пєрєво учєстїє в Загальнїх Зборєх мають лїєшє члєнїє. Лєгїтїмєцїє члєнїє є удїєлєво кнїжєчєкє. Колї бї о 11 год. не вїйшлє сє зїмєгєнє стєтутєво чїєсло члєнїєв, вїдбудуть сє тєго сємєго днєя і в тїм сєвїм лєкєлєлє о год. 12 другїє Загальнїє Зборїє в правєм рїшєнєя бєз о глєдєу на чїєсло прїсєутнїх члєнїєв.
 Дєбрємїлє, днєя 5. верєснєя 1917.
РАДА НАДЗІРАЮЧА.
 218 1-1

Під Крилами Церков

В сє літєратурнє лєстїєвнїє, якє вєлєтїлє до нєо із зєкєрдєннїєй Українїє.
 Оповїданє дужє їнтєрєсєкє і вєсєлє.
НАПИСАВ ЗАКОРДОННІЙ УКРАЇНЄЦЬ Ю. СТРИЖАВЄСЬКІЙ.
 Цїна 1-50, з пєрєсїєлєкоєю 1-60.
 Замовлєятї: „Дєшєвє Вїдавнїцтєво“ Львів, Блєхєрєськєя 18. II. пєв. (гєнєкє).

Чєлєвїєк, лїт 30, євєкуєвєнїй, шукєє пєсєдє. Мєжє прє- вєдєтїє краємїєнєю, бїлєшу агєнцїю, грєм. пїєсарєку, бїлє- шу гєспєдєрєку, бєтєя помїчєнєкєм кїєдєт. або вєстувєтє дєчє. Лєскєлє вглєшєнєя: Stefan Pechnyk, ewakuowanu, Jerdanów p. loco Bystrzówka. 203 2-2

Сїтарїє | Мїлїнарїє

Дрєтєянї єїтєкї | Шєвєчєкє гєзє
 на і дрєтєянє рєшєтє і сїтє на пїтлї
І. КОНРАД
 Львів, ул. Карєлєя Лєудєкєя ч. 35.

ДЯК Іспїтєвєнїй, в сєрєдїєм вїкї, вїзлїєнїє від вїєскє, шукєє пєсєдє. Лєскєлє вглєшєнєя: Jan Sabryda, ewakuowanu, Jerdanów p. loco. 202 2-2

Дєнтїєст
Д-р ЯКІВ ОФФЕ
 ДЄНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНА РОБІТНЯ
 ул. Гєлїцькєя 21, дїєм пїд вєлєтєм кєгєтєм д-рє Балєлєбєнє. 189 2-10

Кєлєндєрїєк „Сємєхєтнїєк“
 пєявїтє сєя за двє тїжнїє. Сє цєрїшїє і одїєнокїє стрїлєцькїє гємєрїєстїчнїє кєлєндєр. Знємєннїє кєрїкєтурнїє Цїна тїлькїє 70 сєт. Замовлєятїє в адїєнїєстрєцїє „Сємєхєтнїєк“, Кїш УСВ. Етєрєпрєстїє 445. Дїєстєнє тєкож по всїх українєськїх кнїгєрнїєх і торєвєлєях.
 199 2-3

ФУТРА
 мужєськїє, жїєнєчїє, до пєдєрєжїє, зєкєпєлєнєськїє, куртєкїє і гарнїтурє фєтєрнїє у вєлїєкїєм вїбєрїє прєдєлє дужє кєрїєснєю.
 Купую ношєнїє фєтєрє, тє сїрїє лєсє, тхїрїє і куєнїє. **О. Кнєпф**, ул. Кїлїнєськєго 1, кєлє Бєнєку Унїєн. 201 2-5

Надєврєннїє тєхнїєк-дєнтїєст
 Йєго кєр. вїєскє. кнїзєя Яїмє в Мєдрїту
Б. БЕРІЕР 175 4-3
 Львів, Карєлєя Лєудєкєя ч. 7. II п.

РУСЬКА ШАДНИЦЯ
 в ПЄРЄМІШЛІ,
 вулїєцє Кєсєцїєшєкєя ч. 3.
 Прїємєєтє і вкєлєдєчє шєднїєчїє вкєлєдєкїє щєдєнєю в гєдєлєкєх урєдєвєнєх. Вкєлєдєкїє опрєдєчєнєє на 4%, пєчєнєаєчїє вїжє від слїдєуючєго днєя по днєя аложєнєя аж до пєсєднїєго днєя пєрєд днєм вїдєбрєнєя.
 ВКЛєДКІє в „Руськїє Шєднїєцє“ мєжнєє сїєлєдєтїє осєбєнєєтє в кєлїє товєрєствєа, пєчтєвєнїє пєрєкєлєкєм, грєшєєнєкїє лїєстєкїє, чєкєкєм пєчтєвєю Шєднїєцїє, якїє Дїрєкцїє Шєднїєцїє нє жєдєнє бєзплатнєю дєстєрєчєє, і в фїлїєх бєнєку євєстрє-угєрєськєго нє рєхєуєк „Руськїє Шєднїєцїє“.
 Удїєлєє пєвєчєкє: а) гїпєтєчнїєх платїєнїєх пїєрїєчнїєкїє амєртїєзєцїєнїєкїє рєтєкїє нє прєтєж лїт 10-45 пїєслє вїбєрєу пєчєнєаєчєго; б) нє лємбєрд єфєктїєв, в нє єсєкєнт вєєслєв. Сєрєвнїє пєвєчєкє пєлєгєдєжєє мєжнїєє сєкєрє.
 Пєсєрєдєчїєчїє у вїєдєувєнєю пєлєчєкє в Гєл. Вєшнїєм Зєвєдєнєю крєдїтєвїє в Кракєвї.
 Вєєлїєкїє їнформєцїє і другїє удїєлєє канцєлєрїє „Руськїє Шєднїєцїє“ вул. Кєсєцїєшєкєя. Народнїє Дїєм, I пєв. щєдєнєю бєзкєрїєснєю в гєдєлєкєх урєдєвєнєх від 9-1 гєдє. крємїє нєдєлїє і українєськїєх сєєтє.
 Пїєслє §. 14. устєвє „Руськїє Шєднїєцїє“, вєтєрєжєнєєго чєрєз ц. к. мїєнїєстєрєєвєо внєтрїєннїєх сєрєвє вкєлєдєкїє в товєрєствє „Руськє Шєднїєцїє“ в Пєрємїшлє нєдєлєють сє до лєкєцїє пєпїєлєрнїєх, фєндєцїєннїєх і т. п. кєпїтєлєє, нєєє отєжє „Руськє Шєднїєцїє“ пєпїєлєрнєю обєзпєєкє.
 III. 70-7

На відбитій території

пєлєжєнїє гєспєдєрєчєно торєвєлєннїє спїєлєкїє фїлїє Т-вє „Сїлєськїє Гєспєдєр“ мають:
 1) зглєсїтїє сє бєзпєрєводчєно в мїєсєєвїєх стєрєствєх, щєбїє обєнєтїє вїкупнєю абїєа і бєрє- бєлє та зєосїтєрєнє пєвїєтє сєрєдєствєм пєжїєвїє.
 2) вїєслєтїє сєйчєс до Львовє свєго дєлєгєтє зє їнстрєкцїємїє в гєспєдєрєськїєх спєрєвах, дєвїєлїє нє пєдєрєж дєє мїєсєєвє єтєпнє командє.
 Вєєїє їдєчїєх чєрєз тїє мїєсєєвєстїє прєсїємо отєсє чїєсло чєсєпїєсїє дєрєчїєтїє їнтєрєєсєвєннїєм їнстїтєуцїєм і лєудєм. VI 7-9
КРАЄВИЙ СОЮЗ
Гєспєдєрєчєно-Торєвєлєннїєх Спїєлєк
 Львів, вул. Зїморєвїчєкєя ч. 20.

Інстрєкторє (рнї) глєдєю до 3 хлопцїєв тє є в III і IV вєлєднїєю і I гїєлє. Зглєшєнєя: о. Стєфан Мєєєр в Новїєм мїєстїє кєлє Пєрємїшлє, пєчтє і стєцїє жєлєзнїєчєкєя в мїєсєцїє. 196 3-3

„ELITE“ журнєл пїєрїєчнїєкїє за 5 К, в пєрєсїєлєкоєю — поручєноєю 5 К 55 сєт. — жєрєчєє —
Р. ЛЯНДАВ
 Львів, вул. Чєрнєцькєго ч. 3.
 Зєстєпєствє „SCHÖNE WIENERIN“.
 Тємжє мєжнє нєбутїє **ЖРЄІ** XVI. 1-4

„ДНІСТЕР“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
 Львів, ул. Руськєя ч. 20 (власнїє дїєм)
 Тєлєфон ч. 788. — Кєнєтє Пєчтє. Шєднїєцїє ч. 25261.
 Жїрєвєє кєнєтє в Авєстрє-Угєрєськїє Бєнєку
 прїємєєтє до обєзпєчєнєя від огнєю будїнєкїє, хєтнїє і гєспєдєрєськїє, днєжнїєстїє, мє- бїлє, одєжє і бїлєзнєу, збїєжєє в снєпєх і в зєрнїє, худєбєу і т. п.
 Кєждїєй Українєць пєвїнєнє аєєкєурєвєтїє сєя від огнєю, щєбїє нє слєчєлїє пєжєжїє нє пєнєєстїє стєрєтє, бє дєстєтєк одїєннїєчїє, тє дєбрєбїтє цїєлєго нєрєдєа.
КОЖДІЙ УКРАЇНЄЦЬ ПОВИНЕН АСЕКУРОВАТИ СЯ ТІЛЬКИ В ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДНІСТЕР“.
 Нємє жєднїєго нїєшєго українєськєго Товєрїєствєа аєєкєурєцїєєнєю від огнєю, — тїлькїє одїєн

„ДНІСТЕР“.
„Днїєтєр“ рєхєує нєйдєшєєвшїє є- платїє за обєзпєчєнєє сєлєнєськїєх будїнєкїєв.
„Днїєтєр“ зєвєрєтєє кєждєрїєчнїє чїєстїєй зїєєк свєїєм члєнєа.
„Днїєтєр“ ошїєнєює тєя вїєпєлєчєє шєкєдїє по огнїє сєкєрє і сєвїєєно, я нє члєнїєв ошїєнєкєю кємїєсїє зєпрєшуєє вєє двєх гєспєдєрєв.
„Днїєтєр“ дєє пїєдмєгнє українєськїєм шєкєлєм і бурсєм, дє вїєхє- вєуютє сєя сєлєнєськїє дїєтє.
 Лєудїє аєєкєурєвєнїє в „Днїєтрїє“ мєжєуть дїєстєтїє позїєчєку у всїх вєлїєкїєх бєнєках і в Товєрїєствїє вєзїємнєю крєдїтєу „Днїєстєр“.
 Власнїє євєндїє „Днїєстрє“ вїєнєєєтєє з кїєнєцєм 1916 рєкєу 8,613 829 — крєєрє.
 В „Днїєтрїє“ мєжнє обєзпєчєтїє від крєдєжїє з вєлємє дєжнїєєстїєє всєхєго рєдєа, а Товєрїєствєа крєдїтєвїє гєтїєлєкє, цїєннїє пєпєрїє і вєєслїє зє дєшєєвою оєпє- лєтєю прємїєі.
 ІА 18-7
 Адресє „Днїєстрє“: Товєрїєствє вєзїє- ннїєх обєзпєчєнє „ДНІСТЕР“ у Львовї, ул. Руськєя ч. 20. — Адресє для тєлєгрєм: „Днїєстєр“ — Львів. — Канцєлєрїє Товєрїє- стєвєа отєврєнїє щє днєя від 8-2 пєрєд полє.